

השוחט את הבהמה לזרוק דמה לעבודת כוכבים ולהקטיר חלבה לעבודת כוכבים (חולין - חוץ)	
פסולה (מחשבין מעבודה לעבודה וילפינן חוץ מפנים)	רבי יוחנן
מותרת (אין מחשבין מעבודה לעבודה ולא גמרינן חוץ מפנים)	ריש לקיש

שחטה לשמה לזרוק דמה שלא לשמה (מוקדשין - פנים)	
פסולה (מחשבין מעבודה לעבודה וגמרינן ממחשבת פיגול)	רבי יוחנן
מותרת (אין מחשבין מעבודה לעבודה ולא גמרינן ממחשבת פיגול)	ריש לקיש

מתיב רב ששת...

ומה במקום שמחשבה **פוסלת**, במוקדשין, מעבודה לעבודה –
אין הכל הולך אלא אחר העובד,

מקום שאין מחשבה **פוסלת**, בחולין, מעבודה לעבודה, אלא באותה עבודה –
אינו דין שלא יהא הכל הולך אלא אחר השוחט?

פנים קשיא לר"ש בן לקיש!

חוץ קשיא לרבי יוחנן!

① ומה במקום שמחשבה **פוסלת במוקדשין** – אין הכל הולך אלא אחר העובד,
מקום שאין מחשבה פוסלת בחולין (כלל) – אינו דין שלא יהא הכל הולך אלא אחר השוחט?

② ומה במקום שמחשבה **פוסלת במוקדשין מעבודה לעבודה** – אין הכל הולך אלא אחר העובד,
מקום שאין מחשבה פוסלת בחולין מעבודה לעבודה אלא באותה עבודה – אינו דין שלא יהא הכל הולך אלא אחר השוחט?

③ ומה במקום שמחשבה **פוסלת במוקדשין בארבע עבודות** – אין הכל הולך אלא אחר העובד,
מקום שאין מחשבה פוסלת בחולין אלא בשתי עבודות – אינו דין שלא יהא הכל הולך אלא אחר השוחט?